

вото възнесеніе, и казалъ: рече господь на господа моего сѣди отъ дѣснаго ми странъ, доде подложь подъ твоитѣ крака вразитѣ ти. Давидъ разсмѣля отъ святаго дѣха чи Христосъ ще сѣ роди отъ неговото племе, за тѣй го нарекалъ сынъ, а споредъ божеството нарекалъ го господь. И Христосъ, за да покаже на фарисейтѣ своето божество и челоуѣчество, попиталъ ги, да разсмѣатъ отъ давидовото пророчество, чи той е и Богъ и челоуѣкъ, което доказалъ съ таа речъ: сѣди отъ дѣснаго ми странъ, сирѣчь Христосъ съ божеството былъ съ Бога отца наедно, ощи предъ сотвореніето на свѣта, а съ челоуѣчеството подиръ своето вознесеніе, като челоуѣкъ сѣдна отъ дѣснаго странъ на Бога отца, и прѣлаъ челоуѣчеството, онаа славъ, която имало божеството предъ сотвореніето на свѣта. Тога положилъ Богъ подъ неговатъ власть, вразитѣ мѣ, не само Еврейтѣ, но и діавола и самата смърть: защото христовата смърть, не само освободи (отърва) челоуѣческіа родъ отъ діавола, но приведе го и отъ смърть на животъ, понеже който вѣрва во Христа и да умре, пакъ ще оживѣе. И когато рекоха фарисейтѣ чи Христосъ е сынъ давидовъ, той не рече какъ не е сынъ давидовъ, защото Маріа, която го роди бѣше отъ давидовото колѣно, за тѣй сѣ наричаше сынъ давидовъ, а споредъ божеството бѣше господь давидовъ, за тѣй имъ рече Исусъ: кога е Христосъ сынъ давидовъ, защо го нарича Давидъ господь. Тѣй ги питалъ за да познаатъ, чи той не е просто челоуѣкъ, но Богъ и челоуѣкъ. И съ тѣзи рѣчь имъ свързалъ устата, щото никой не можилъ да сѣ отговори. Видите ли Христосъ, който е предвѣчна мудрость, какъ посрамилъ съ една речъ не само законника, но сичкитѣ Фарисей и Сааддскеи: защото еднажъ като питали, трѣба ли да даватъ на царя данъ, той имъ казалъ, дайте царевото на царя а божіето на Бога, и ги повѣдилъ съ таа речъ. Други пѣтъ го питали Сааддскеитѣ за женатъ, която а водиъа седемьтѣ братѣа, на онзи свѣтъ на кого ще вѣде жена? А той имъ рекалъ чи тамо никомъ не трѣба жена: защото тамо нити сѣ женатъ, нити посагатъ. И ги посрамилъ, тѣй посрамилъ и днешныа законникъ и събранытѣ Фарисей, които отъ тога вѣчь нищо не смѣали да го питатъ, а народа като слышалъ христовытѣ хоратъ, повѣровали въ него.